

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2883/2018
10.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Стипан Пекановић и Олга Пекановић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Жолдош, адвокат из ..., ради утврђења престанка обавезе издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 612/17 од 12.12.2017. године, у седници већа одржаној 10.05.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ КАО НЕОСНОВАНА ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 612/17 од 12.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 153/17 од 14.09.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да је 29.08.2008. године престала обавеза плаћања доприноса за издржавање ББ из ... од стране АА из ..., а ставом другим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж2 612/17 од 12.12.2017. године одбио као неосноване жалбе парничних странака и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијену пресуду на основу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној

дужности, нити друга битна повреда из члана 407. ЗПП која се може истицати у ревизији.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да је правноснажном пресудом Основног суда у Сомбору П 1048/06 од 18.10.2006. године обавезан тужилац да на име доприноса за дечије издржавање тада малолетног туженог, рођеног ... године плаћа месечно износ од 3.000,00 динара. Тужени је стекао диплому о завршеној средњој школи 29.08.2008. године и на тај начин је завршио редовно школовање. Тужени је ...2007. године напунио 18 година живота и након завршеног школовања се запослио.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев из разлога које прихвата и ревизијски суд.

Одредбом члана 155. став 2. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2005) је прописано да пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота. Пунолетно дете нема право на издржавање у смислу става 4. истог члана, ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за родитеља, односно друге крвне сроднике.

Из садржине цитиране законске одредбе произлази да је обавеза издржавања пунолетног детета установљена ради омогућавања и олакшавања наставка школовања које законски није обавезно.

Како из утврђених чињеница произлази да је тужени завршио школовање школске 2007/2008 године 29.08.2008. године, када му је издата диплома средње ... школе, којом је стекао занимање ... четвртог степена стручне спреме, те да након завршеног редовног школовања није наставио даље школовање, правилан је закључак нижестепених судова да је престала обавеза тужиоца да издржава своје пунолетно дете, овде туженог, завршетком његовог редовног школовања.

Како се наводима ревизије туженог не доводи у сумњу правилност и законитост побијене одлуке, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу става 2. истог члана, с обзиром да се образлагањем ове пресуде не би постигло ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић